

Kancelária Rady pre mediálne služby

Pracovný materiál Kancelárie Rady na zasadnutie Rady pre mediálne služby dňa 11. 3. 2026

Predmet: Odvolanie proti rozhodnutiu rady č. RL/34/2025 zo dňa 8. 10. 2025
(správne konanie č. 0014/SKO/2026 (predch. č. 0080/SKO/2025))

Účastník konania: Slovenská televízia a rozhlas

Správny orgán: Rada pre mediálne služby

Prílohy: rozhodnutie Rady č. RL/34/2025 zo dňa 8. 10. 2025
odvolanie účastníka konania Slovenská televízia a rozhlas proti rozhodnutiu Rady
č. RL/34/2025

Dátum: 4. 3. 2026

NÁVRH UZNESENIA:

Rada pre mediálne služby (ďalej len „Rada“) v pléne ako orgán príslušný odvolací orgán podľa § 112 ods. 1 písm. a) zákona č. 264/2022 Z. z. o mediálnych službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o mediálnych službách) (ďalej len „zákon č. 264/2022 Z. z.“) v súlade so zákonom č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 71/1967 Zb.“) vo veci odvolania účastníka konania Slovenská televízia a rozhlas, sídlom Mlynská dolina, 845 45 Bratislava, IČO 56 398 255, proti rozhodnutiu Rady č. RL/34/2025 zo dňa 8. 10. 2025, podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) (ďalej len „zákon č. 71/1967 Zb.“) odvolanie účastníka konania

zamietla

a rozhodnutie Rady č. RL/34/2025 zo dňa 8. 10. 2025

potvrďuje.

Úloha:

Kancelária Rady vyhotoví rozhodnutie a zašle ho podávateľovi odvolania.

T: 25. 3. 2026

Z: PO

* * *

Rada na svojom zasadnutí dňa 9. 4. 2025 začala správne konanie voči vysielateľovi Slovenská televízia a rozhlas vo veci možného porušenia **§ 25 písm. b)** zákona č. 264/2022 Z. z. v súvislosti s tým, že na programovej službe Rádio Slovensko dňa 5. 2. 2025 v čase o cca 17:05 hod. odvysielal program *Otvorene s Annou Vargovou*, v ktorom mohlo dôjsť k porušeniu povinnosti zabezpečiť objektivnosť a nestrannosť programu aktuálnej publicistiky.

Oznámenie o začatí správneho konania bolo účastníkovi konania doručené dňa 26. 5. 2025, na základe čoho začalo správne konanie 0014/SKO/2026 (predch. č. 0080/SKO/2025). Účastník konania bol súčasne vyzvaný, aby v lehote najneskôr do 10 dní od doručenia oznámenia v súlade s § 33 ods. 1 a § 34 ods. 3 správneho poriadku zaslal svoje stanovisko, prípadne navrhol dôkazy a vyjadril sa k podkladom pre rozhodnutie v predmetnom správnom konaní. Súčasne bol účastník konania upozornený, že pokiaľ svoje práva v stanovenej lehote nevyužije, Rada môže rozhodnúť vo veci aj bez jeho stanoviska, pokiaľ uzná, že podklady, ktoré sú súčasťou administratívneho spisu sú dostatočné pre presné a úplné zistenie skutočného stavu veci podľa § 46 správneho poriadku. Prílohou oznámenia o začatí správneho konania bola kópia záznamu vysielania programu *Otvorene s Annou Vargovou* na programovej službe Rádio Slovensko dňa 5. 2. 2025 v čase o cca 17:05 hod. a prepis/popis skutkového stavu.

Dňa 10. 6. 2025 bolo Rade doručené vyjadrenie účastníka konania.

Rada sa po získaní všetkých podkladov pre rozhodnutie oboznámila so skutkovým stavom a v správnom konaní 0014/SKO/2026 (predch. č. 0080/SKO/2025) rozhodla dňa 8. 10. 2025 rozhodnutím č. RL/34/2025 (ďalej aj „napadnuté rozhodnutie Rady“).

Podkladom pre rozhodnutie Rady č. RL/34/2025 bol záznam vysielania programu *Otvorene s Annou Vargovou* odvysielaný na programovej službe Rádio Slovensko dňa 5. 2. 2025 v čase o cca 17:05 hod., prepis/popis skutkového stavu a vyjadrenie účastníka konania.

Voči uvedenému rozhodnutiu Rady č. RL/34/2025 bolo prípustné odvolanie podľa § 53 a nasl. zákona č. 71/1967 Zb. Rozhodnutie Rady č. RL/34/2025 bolo účastníkovi konania Slovenská televízia a rozhlas (ďalej len „účastník konania“) doručené dňa 13. 11. 2025. Účastník konania v zákonnej lehote podal

voči uvedenému rozhodnutiu Rady č. RL/34/2025 odvolanie. Odvolanie účastníka konania zo dňa 28. 11. 2025 bolo Rade poštou doručené dňa 1. 12. 2025.

* * *

Podľa § 225 ods. 1 zákona č. 264/2022 Z. z.: „Na konanie podľa tohto zákona sa vzťahuje správny poriadok okrem ustanovení § 23 v časti nesprístupnenia zápisníc o hlasovaní a § 9 ods. 2, § 49, § 57, § 61 až 68 správneho poriadku.“

Podľa § 225 ods. 2 zákona č. 264/2022 Z. z.: „Ak tento zákon neustanovuje inak, voči prvostupňovému rozhodnutiu regulátora sa možno odvolať.“

Podľa § 54 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb.:

„(1) Odvolanie sa podáva na správnom orgáne, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal.“

Podľa § 112 ods. 1 písm. a) zákona č. 264/2022 Z. z.:

„(1) Rada rozhoduje v pléne, ak rozhoduje
a) o odvolaní,“

Podľa § 59 ods. 1 až 3 zákona č. 71/1967 Zb.:

„(1) Odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni.

(2) Ak sú pre to dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.

(3) Odvolací orgán rozhodnutie zruší a vec vráti správnomu orgánu, ktorý ho vydal, na nové prejednanie a rozhodnutie, pokiaľ je to vhodnejšie najmä z dôvodov rýchlosti alebo hospodárnosti; správny orgán je právnym názorom odvolacieho orgánu viazaný.“

Vzhľadom na uvedené Kancelária Rady pristúpila k posúdeniu odvolania účastníka konania.

Proti rozhodnutiu Rady č. RL/34/2025 vydanému vo veci porušenia povinnosti ustanovenej v § 25 písm. b) zákona č. 264/2022 Z. z. bol účastník konania oprávnený podať odvolanie v súlade s § 53 a nasl. zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní. Účastník konania toto procesné oprávnenie využil a odvolanie bolo podané v zákonnej lehote na správnom orgáne, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal.

V nadväznosti na uvedené Kancelária Rady pristúpila k preskúmaniu podaného odvolania z hľadiska jeho prípustnosti, včasnosti a vecnej opodstatnenosti, a to v rozsahu a spôsobom ustanoveným príslušnými ustanoveniami zákona č. 71/1967 Zb.

* * *

Účastník konania vo svojom odvolaní uvádza dva hlavné dôvody podania odvolania proti napadnutému rozhodnutiu, a to nezákonnosť a nesprávne právne posúdenie zo strany Rady. Kancelária Rady argumentačné závery účastníka konania preskúmala v rámci nasledujúcej analýzy:

I. Nesprávne právne posúdenie

V úvode svojho odvolania účastník konania poukazuje na ustanovenie **§ 25 písm. b) zákona č. 264/2022 Z. z.**, z uvedeného znenia vyplýva, že povinnosť zabezpečiť objektivnosť a nestrannosť spravodajských programov a programov aktuálnej publicistiky sa vzťahuje na program ako celok, a teda nie len na jeho určitú časť.

Poukazuje na skutočnosť, že správny orgán odôvodňuje porušenie § 25 písm. b) zákona o mediálnych službách skutočnosťami, že v dostatočnej miere neodznili k vyjadreniam hosta iné relevantné názory,

pohľady alebo relevantné protiargumenty a moderátorka tieto vyjadrenia podľa názoru správneho orgánu ani dostatočným spôsobom nevyvažovala alebo v dostatočnej miere nekládla vyvažujúce, resp. doplňujúce otázky, neusmerňovala diskusiu, nevyvracala nepresné, resp. nepravdivé tvrdenia, nekonfrontovala hosta s vyjadreniami jeho názorových oponentov a nedožadovala sa odpovedí na svoje otázky.

Následne uvádza, že relácia *Otvorene s Annou Vargovou* je formát rozhovoru jeden na jedného, moderátorka v nej diskutuje s hosťom na aktuálnu tému alebo viaceré aktuálne témy. O kľúčových udalostiach verejného diania hovorí s koalíčnymi, opozičnými, mimoparlamentnými i bývalými politikmi, predstaviteľmi domácich a medzinárodných inštitúcií, mimovládneho sektora, slovenskými i zahraničnými europoslancami z jednotlivých frakcií Európskeho parlamentu, diplomatmi, predstaviteľmi justície, armády, cirkevného života, ako aj expertmi z rôznych oblastí.

Tvorcovia relácie striktne dbajú na svoju zákonnú i morálnu povinnosť zabezpečiť objektivnosť a nestrannosť tohto programu, čoho kľúčovým predpokladom je kvalitná a poctivá príprava moderátorky.

Podľa účastníka konania Rada ako správny orgán nie je príslušná hodnotiť odborný výkon moderátora, na čo účastník konania upozorňuje už vo Vyjadrení k oznámeniu o začatí správneho konania zo dňa 5. 6. 2025. Taktiež pri posudzovaní dodržania povinnosti vysielateľa zabezpečiť objektivnosť a nestrannosť odvysielaného programu vrátane jeho vyváženosti nie je možné vychádzať len z hodnotenia kvality výkonu moderátora tak, ako to ostatne vyplýva aj z oznámenia o začatí správneho konania. Vo vzťahu k ohodnoteniu obsahu samotného programu, resp. vrátane výkonu moderátora, správnym orgánom vo svojom rozhodnutí Najvyšší správny súd Českej republiky v rozhodnutí zo dňa 5. 5. 2010 sp. zn.: 7 AS 23/2010 uviedol: *„Stěžovatelka však nevystupovala v roli správního orgánu ukládajícího sankce, nikoli v roli odborného recenzenta či manažera příslušné redakce, kterým by jistě příslušelo hodnotit předmětnou reportáž z hlediska její kvality.“*

Ďalej vo svojom odvolaní účastník konania uvádza, že Rada sa podľa jeho názoru v rozhodnutí č. RL/34/2025 zo dňa 8. 10. 2025 s týmto argumentom nevysporiadala a odôvodnenie rozhodnutia argumentovala hlavne na základe neodborného a nekvalitného výkonu moderátorky.

Zároveň upozorňuje na § 36 zákona č. 71/1967 Zb.: *„Ak je pre odborné posúdenie skutočností dôležitých pre rozhodnutie potrebný znalecký posudok, správny orgán ustanoví znalca. Proti rozhodnutiu o ustanovení znalca sa možno odvolať.“* Pokiaľ Rada chce hodnotiť odborný výkon moderátora, mala si ustanoviť príslušného znalca a na základe znaleckého posudku posúdiť dôležitú skutočnosť pre rozhodnutie.

K argumentačným záverom účastníka konania Kancelária Rady uvádza:

Účastník konania vo svojej obrane poukazuje na skutočnosť, že povinnosť zabezpečiť objektivnosť a nestrannosť spravodajských programov a programov aktuálnej publicistiky sa podľa § 25 písm. b) zákona č. 264/2022 Z. z. vzťahuje na program ako celok. Rada si však dovoľí zdôrazniť, že z tohto ustanovenia nevyplýva, že by správny orgán nemohol pri posudzovaní splnenia tejto povinnosti hodnotiť jednotlivé časti programu, jeho obsahové segmenty alebo konkrétne redakčné postupy, pokiaľ sú tieto prvky integrálnou súčasťou celkového vyznenia programu. Naopak, ustálená správna prax aj judikatúra vychádzajú z toho, že objektivnosť a nestrannosť programu ako celku sa prejavuje práve prostredníctvom konkrétnych redakčných rozhodnutí, t. j. výberu hostí, spôsobu kladenia otázok, práce s faktami, reakcie na sporné alebo nepresné tvrdenia a miery konfrontácie názorov. Ak určitá časť programu alebo spôsob jeho vedenia pôsobí, že program ako celok pôsobí jednostranne alebo nekriticky vo vzťahu k prezentovaným názorom, ide o relevantnú skutočnosť pri posudzovaní splnenia zákonnej povinnosti.

Skutočnosť, že relácia je formátom rozhovoru jeden na jedného, nezbavuje vysielateľa zákonnej povinnosti zabezpečiť objektivitu a nestrannosť. Zákon č. 264/2022 Z. z. nerozlišuje mieru požiadaviek na objektivitu podľa formátu programu, ale podľa jeho povahy, teda či ide o spravodajstvo alebo program aktuálnej publicistiky. Práve pri formáte individuálneho rozhovoru zohráva úloha moderátora zásadnú redakčnú funkciu, keďže absentuje prirodzená konfrontácia medzi viacerými hosťami. V takomto prípade sa vyvažovanie názorov realizuje predovšetkým prostredníctvom aktívneho moderátorského vedenia diskusie, kladenia relevantných a kritických otázok, upozorňovania na sporné či nepresné tvrdenia a sprostredkovania alternatívnych alebo protichodných stanovísk. Skutočnosť, že redakčná funkcia nebola v konkrétnom prípade naplnená v miere potrebnej na zachovanie objektivity a nestrannosti, neznamená, že predmetom posudzovania v tomto konaní je hodnotenie profesionálneho výkonu moderátorky, jej osobných schopností alebo redakčných zručností, ani hodnotenie programového formátu ako takého, ale posúdenie, či konkrétny spôsob realizácie programu viedol k splneniu alebo porušeniu zákonnej povinnosti.

Námietka účastníka konania, podľa ktorej Rada nie je oprávnená hodnotiť odborný výkon moderátorky, nie je dôvodná. Rada v predmetnom rozhodnutí nehodnotila odborný výkon moderátorky z hľadiska jeho kvality, profesionality alebo žurnalistickej úrovne, ale posudzovala, či spôsob moderovania v konkrétnom prípade prispel k naplneniu alebo nenaplneniu zákonnej povinnosti vysielateľa zabezpečiť objektivitu a nestrannosť programu. Rozlišovanie medzi hodnotením kvality výkonu a posudzovaním jeho právnych dôsledkov je kľúčové. Kancelária Rady zdôrazňuje, že predmetom posudzovania nebolo a nie je kvalitatívne hodnotenie pripravenosti alebo profesionálnych schopností moderátorky, ale obsah programu a jeho schopnosť zabezpečiť objektivitu a nestrannosť. Pri hodnotení sa vychádzalo a vychádza z kritéria, či bol v rámci relácie vytvorený primeraný priestor na prezentáciu rôznorodých názorov a či boli tieto názory vyvážené zastúpené. Ako Rada uvádza vo svojom rozhodnutí č. RL/34/2025: *„Relevantným meradlom je, či bol zabezpečený priestor na rôznorodé pohľady a či boli jednotlivé názory vyvážené zastúpené, nie kvalitatívne hodnotenie pripravenosti moderátora“*. Vzhľadom na vyššie uvedené Rada odmieta argumentáciu účastníka konania, podľa ktorej by pri posudzovaní objektivity a nestrannosti programu malo ísť o kvalitatívne hodnotenie moderátorského výkonu. Takýto argument účastníka konania je v rozpore nielen s predmetom posudzovania, ale aj s obsahom rozhodnutia Rady a so skutočným stavom veci. Predmetom posudzovania bolo a je výlučne to, či bol v rámci programu vytvorený primeraný priestor na prezentáciu rôznorodých názorov a či boli tieto názory primerane vyvážené, čím sa zabezpečuje plnenie zákonnej povinnosti vysielateľa podľa § 25 písm. b) zákona č. 264/2022 Z. z.

Rada nevystupuje v pozícii „odborného recenzenta“ ani „manažéra redakcie“, ale v pozícii regulačného orgánu, ktorého úlohou je hodnotiť, či redakčné postupy, vrátane spôsobu vedenia rozhovoru, neprekročili hranice prípustné podľa zákona. Citované rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu Českej republiky potvrdzuje, že regulačný orgán nemá hodnotiť kvalitu reportáže ako takú, no zároveň nevylučuje jeho oprávnenie posudzovať zákonnosť obsahu a redakčných postupov, ak sú tieto relevantné z hľadiska naplnenia zákonných povinností vysielateľa.

Poukaz účastníka konania na § 36 zákona č. 71/1967 Zb. nie je v danom prípade opodstatnený a je v rozpore s právnym posúdením predmetu veci. Ustanovenie znalca je potrebné vtedy, ak ide o odborné posúdenie skutočností, ktoré presahujú odbornú spôsobilosť správneho orgánu a vyžadujú špecializované technické, medicínske alebo iné expertné znalosti. Posudzovanie objektivity a nestrannosti mediálneho obsahu, vrátane hodnotenia redakčných postupov, spôsobu kladenia otázok či reakcie na tvrdenia hostia, **patrí k základnej odbornej kompetencii Rady**, ktorá je na tento účel zriadená zákonom. Predmetom posudzovania nie je hodnotenie individuálnych profesionálnych schopností moderátora, ale právne posúdenie mediálneho obsahu z hľadiska splnenia zákonných kritérií. Ustanovenie znalca by za týchto okolností predstavovalo neprípustný prenos právomoci Rady na externý subjekt, a zároveň by popieralo samotný účel existencie mediálneho regulátora.

Rada sa v žiadnej časti rozhodnutia č. RL/34/2025 neobmedzila na konštatovanie údajne nekvalitného výkonu moderátorky, ale hodnotila celkové vyznenie programu, pričom výkon moderátorky posudzovala výlučne ako jeden z faktorov, ktorý mal vplyv na to, či zazneli relevantné protinázory, či boli sporné tvrdenia dostatočne konfrontované a či divák získal vyvážený obraz o diskutovanej téme. Z tohto dôvodu nemožno súhlasiť s tvrdením, že rozhodnutie Rady je založené na subjektívnom alebo odbornom hodnotení výkonu moderátorky. Ide o právne hodnotenie splnenia zákonnej povinnosti vysielateľa, ktoré je nevyhnutne viazané na analýzu konkrétnych obsahových a redakčných prvkov programu.

II. Posúdenie nezákonnosti programu *Otvorene s Annou Vargovou*

Následne si účastník konania dovoľuje poukázať na skutočnosť, že požiadavku vyváženosti programov, ktorá vyplýva z požiadaviek objektivity a nestrannosti nemožno uplatňovať mechanicky, ale uplatnenie tejto požiadavky vyváženosti sa musí prispôbiť špecifickým okolnostiam konkrétneho prípadu, napr. téme programu, typu programu, kontextu alebo spoločenským okolnostiam. Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku sp. zn. 3 Sžo 33/2013 uviedol: *„Pojmy objektívnosť a nestrannosť sú pružnými právnymi pojmami, ktoré nie je možné presne právne definovať, ich obsah sa nemôže meniť, býva podmienený okolnosťami prípadu, na ktorý sa aplikuje právna norma. Tieto pojmy nie je možné explicitne definovať pre otvorený okruh prípadov, keďže jednotlivé informácie a vyjadrenia je nutné vnímať v kontexte ich použitia, a to aj s prihliadnutím na osoby, ktoré dostanú v konkrétnom príspevku priestor na vyjadrenie.“*

Posudzovanie vyváženosti programu aktuálnej publicistiky by tak nemalo prebiehať len v rovine falošnej, resp. mechanickej vyváženosti programu, ale pri posudzovaní vyváženosti konkrétneho prípadu a otázky, či moderátor zabezpečil dostatočnú názorovú oponentúru voči hosťovi programu, a teda aj dostatočnú vyváženosť programu, je preto potrebné zohľadniť účel zákonnej povinnosti objektivity. O účele zákonnej povinnosti zabezpečiť objektívnosť a nestrannosť programu Ústavný súd slovenskej republiky v náleze sp. zn.: II. ÚS 307/2014 uviedol, že: *„...týmto zákonným obmedzením slobody prejavu... sa má predchádzať šíreniu a uvádzaniu jednostranných názorov, myšlienok a ideí na konkrétnu tému v rámci spravodajských programov a politicko-publicistických programov, ktoré pri ich jednostrannosti, zároveň môžu... znamenať ohrozenie práv a slobôd iných, bezpečnosti štátu, verejného poriadku, ohrozenie verejného zdravia a mravnosti...V uvedených intenciách sú povinné orgány verejnej moci interpretovať a aplikovať obmedzenie slobody prejavu vyplývajúcej z § 16 ods. 3 písm. b) zákona o vysielaní.“* Z nálezu Ústavného súdu vyplýva, že účelom povinnosti vysielateľa zabezpečiť objektívnosť a nestrannosť spravodajského programu a/alebo programu aktuálnej publicistiky, nie je samoúčelná a mechanická vyváženosť ani samoúčelná a mechanická oponentúra zo strany moderátora, ale najmä ochrany ústavných hodnôt uvedených v čl. 26 ods. 4 zákona č. 460/1992 Zb. Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „Ústava“), t. j. práv a slobôd iných, bezpečnosti štátu, verejného poriadku, ohrozenia verejného zdravia a mravnosti.

Účastník konania konštatuje, že v zmysle uvedeného nie je úlohou moderátora na každé vyjadrenie hosta poskytnúť protinázor, čo by v konečnom dôsledku viedlo k falošnej, resp. mechanickej vyváženosti, ktorá nie je v súlade s požiadavkou objektivity daného programu. Pri hodnotení dodržiavania povinnosti vysielateľa zabezpečiť objektívnosť a nestrannosť programu aktuálnej publicistiky v súlade s § 25 písm. b) zákona č. 264/2022 Z. z., je potrebné hodnotiť komplexne celý odvysielaný program a jeho vyťaženosť. V danom prípade teda nestačí, aby sa správny orgán pri svojom hodnotení zameral len na niektoré z vyjadrení hosta, ktoré odzneli v odvysielanom programe a opomenul jeho celkový kontext a vyznenie.

V tejto súvislosti účastník konania poukazuje aj na právny názor Ústavného súdu Slovenskej republiky, obsiahnutý v náleze sp. zn.: II. ÚS 307/2014 (bod 76), podľa ktorého: *„Občania (recipienti informácií) nie sú „šedá masa“, rozhodovanie a utváranie názorov ľudí nie je závislé od jednej spravodajskej relácie a v nej odprezentovaných názorov alebo jednej krátenej správy či jednej politicko-publicistických*

programov, ktoré pri ich jednostrannosti...zároveň môžu... znamenať ohrozenie práv a slobôd iných, bezpečnosti štátu, verejného poriadku, ohrozenie verejného zdravia a mravnosti...V uvedených intenciách sú povinné orgány verejnej moci interpretovať a aplikovať obmedzenie slobody prejavu vyplývajúce z § 16 ods. 3 písm. b) zákona o vysielaní. “Téme relácie venoval účastník konania pozornosť nielen v rámci samotnej programovej služby Rádio Slovensko, ale aj na všetkých svojich programových službách, tak rozhlasových, ako aj televíznych v rámci svojich spravodajských programov, ale aj programov aktuálnej publicistiky.

Účastník konania si ďalej dovolil poukázať na skutočnosť, že otázkou legitímneho cieľa, ktorého ochranu Rada zabezpečuje sankcionovaním vysielateľov za porušenie povinnosti obsiahnutej v ustanovení § 25 písm. b) zákona č. 264/2022 Z. z. (pozn. predtým povinnosť podľa § 16 ods. 3 písm. b) zákona č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona 195/2000 Z. z. o telekomunikáciách) sa zaoberal Ústavný súd v náleze sp. zn.: II. ÚS 307/2014: *„Zákonodarca požiadavkou objektívnosti a nestrannosti teda do istej miery obmedzil slobodu prejavu vysielateľov (porov. II. ÚS 647/2014). Cieľ obmedzenia možno nájsť v ochrane kvalifikovaných záujmov v zmysle čl. 26 ods. 4 ústavy a zároveň implicitne aj v čl. 31 ústavy, podľa ktorého zákonná úprava všetkých politických práv a slobôd (t. j. aj úprava slobody prejavu vysielateľov zákonom o vysielaní; pozn.) a jej výklad a používanie musia umožňovať a ochraňovať slobodnú súťaž politických síl v demokratickej spoločnosti. Zákonodarca tak vytvoril diskrečný rámec (porov. bod 57), v ktorom sa pohybuje rada pre vysielanie, všeobecné súdy, ako aj ústavný súd. Iba ak sa neobjektívnosť a nestrannosť informovania dostáva do kolízie s niektorým z limitačných dôvodov podľa čl. 26 ods. 4 ústavy, tak je možnosť intervenovať zo strany rady pre vysielanie za splnenia ústavných podmienok (pozri ďalej body 62 až 63) opodstatnená. Inak povedané, zákonné obmedzenie slobody prejavu médií požiadavkou (i keď racionálnou) na objektívne a nestranné informovanie v rámci spravodajských programov a politicko-publicistických programov v zmysle § 16 ods. 3 písm. b) zákona o vysielaní a s tým spojenou právomocou rady pre vysielanie ukladať sankcie za porušenie tohto ustanovenia je potrebné v dnešnej pluralitnej demokratickej spoločnosti vykladať striktné v súvislosti s ochranou práv a slobôd iných, bezpečnosti štátu, verejného poriadku, ochranou verejného zdravia a mravnosti (porov. čl. 26 ods. 4 ústavy a obdobne čl. 10 ods. 2 dohovoru), a otázku, či nesplnenie požiadavky uloženej § 16 ods. 3 písm. b) zákona o vysielaní zo strany vysielateľa (médiá) sa dostáva do kolízie s verejným záujmom v zmysle čl. 26 ods. 4 ústavy a čl. 10 ods. 2 dohovoru, je potrebné skúmať vždy jednotlivo, vzhľadom na konkrétnosti daného prípadu a charakter nedodržania požiadavky na objektívne a nestranné informovanie.“*

Ďalej konštatoval, že: *„...účelom zákonného obmedzenia slobody prejavu médií požiadavkou na objektívne a nestranné informovanie v rámci spravodajských programov a politicko-publicistických programov v zmysle § 16 ods. 3 písm. b) zákona o vysielaní a s tým spojenou právomocou rady pre vysielanie ukladať sankcie za porušenie tejto požiadavky je ochrana práv a slobôd iných, bezpečnosti štátu, verejného poriadku, ochrana verejného zdravia a mravnosti (porov. čl. 26 ods. 4 ústavy a obdobne čl. 10 ods. 2 dohovoru) a v istom zmysle implicitne s tým spojené napĺňanie požiadavky čl. 31 ústavy...“*

S poukazom na uvedený právny názor Ústavného súdu SR, účastník konania zdôraznil, že požiadavka na objektívne a nestranné informovanie v zmysle § 25 písm. b) zákona č. 264/2022 Z. z. sa považuje za prípustné (zákonné) obmedzenie slobody prejavu vysielateľa len za splnenia podmienky, že v danom konkrétnom prípade ide o obmedzenie, ktorým sa chráni práva a slobody iných, bezpečnosť štátu, verejný poriadok, verejné zdravie alebo mravnosť.

Záverom svojho vyjadrenia účastník konania má za to, že odvysielaním predmetného programu nedošlo ku kolízii s konkrétnym verejným záujmom, ktorý by umožňoval obmedziť slobodu prejavu vysielateľa v zmysle čl. 26 ods. 4 Ústavy SR alebo čl. 10 ods. 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd, ktorého ochrana by si vyžadovala intervenciu zo strany štátu, resp. Rady pre mediálne služby v podobe rozhodnutia o porušení § 25 písm. b) zákona č. 264/2022 Z. z.

Na základe argumentácie uvedenej v odvolaní účastníka konania je presvedčený, že nedošlo k porušeniu povinností ustanovenej v § 25 písm. b) zákona č. 264/2022 Z. z. a žiada správny orgán, aby rozhodnutie č. RL/34/2025 zo dňa 8. 10. 2025 vydané v správnom konaní 0014/SKO/2026 (predch. č. 0080/SKO/2025) zrušil a vrátil vec prvostupňovému orgánu.

K argumentačným záverom účastníka konania Kancelária Rady uvádza:

Argumentácia účastníka konania vychádza z nepresného uchopenia ústavného rozmeru zákonnej povinnosti zabezpečiť objektivnosť a nestrannosť vysielania. Účastník konania túto povinnosť interpretuje tak, akoby jej porušenie bolo možné konštatovať až v prípade, keď objektivnosť alebo jednostrannosť programu dosiahne intenzitu konkrétneho, identifikovateľného ohrozenia niektorého z limitačných dôvodov uvedených v čl. 26 ods. 4 Ústavy SR. Takýto prístup však nezohľadňuje skutočnosť, že zákonná povinnosť objektivnosti a nestrannosti je sama o sebe normatívnym nástrojom ochrany ústavných hodnôt, nie až reakciou na ich porušenie. Požiadavka objektivnosti a nestrannosti v programoch aktuálnej publicistiky predstavuje zákonodarcom zvolený prostriedok na ochranu ústavne významných hodnôt, najmä zabezpečenia slobodnej a pluralitnej verejnej diskusie a vytvárania podmienok pre slobodnú súťaž politických síl v demokratickej spoločnosti v zmysle čl. 31 Ústavy SR. Súčasne ide o nástroj, ktorým zákonodarcu preventívne chráni aj ďalšie hodnoty uvedené v čl. 26 ods. 4 Ústavy SR, a to tým, že bráni systematickému šíreniu jednostranných interpretácií spoločensky významných otázok prostredníctvom médií s výrazným dosahom na verejnosť. Ústavný rozmer zásahu Rady preto nespočíva v tom, že by bolo potrebné v každom jednotlivom prípade preukazovať bezprostrednú ujmu na právach a slobodách iných, bezpečnosti štátu alebo verejnom poriadku, ale v tom, že aplikácia § 25 písm. b) zákona č. 264/2022 Z. z. sleduje legitímny ústavný cieľ a predstavuje primeraný prostriedok jeho ochrany. Ústavná konformita zásahu sa posudzuje vo vzťahu k povahe a intenzite porušenia zákonnej povinnosti, nie výlučne podľa existencie konkrétneho následku.

Z nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 307/2014, na ktorý poukazuje účastník konania nevyplýva, že by regulačný orgán bol oprávnený konať len v situáciách extrémnej alebo bezprostrednej hrozby ústavných hodnôt. Ústavný súd v tomto náleze potvrdil, že zákonodarcu môže v rámci diskrečného priestoru zaviesť preventívne obmedzenia slobody prejavu v oblasti vysielania, ak sú odôvodnené ochranou ústavne chránených hodnôt a uplatňované primeraným spôsobom. Regulačný zásah je preto ústavne odôvodnený a legitímny nie len v prípadoch, keď ide o reakciu na porušenie práv alebo ohrozenie hodnôt, ale aj vtedy, keď má za cieľ ochranu podmienok pre riadne a demokratické fungovanie verejnej diskusie.

Účelom zákonnej požiadavky podľa § 25 písm. b) zákona č. 264/2022 Z. z., ktorá ukladá povinnosť zabezpečiť objektivnosť a nestrannosť, je zabrániť tomu, aby spravodajské programy a programy aktuálnej publicistiky slúžili ako nástroj jednostranného formovania verejnej mienky. Ide o preventívny regulačný mechanizmus, ktorý má chrániť pluralitu názorov ako základný predpoklad slobodnej súťaže politických síl v zmysle čl. 31 Ústavy SR. Ak by sa táto povinnosť uplatňovala až v momente, keď dôjde k ohrozeniu ústavných hodnôt, stratila by svoj normatívny aj praktický význam. Účastník konania síce správne poukazuje na to, že objektivnosť a nestrannosť nemožno vykladať ako mechanickú alebo matematickú vyváženosť, z tohto tvrdenia však vyvodzuje nesprávny záver, že absencia relevantnej názorovej oponentúry v konkrétnom programe je akceptovateľná, pokiaľ nejde o extrémne vyjadrenia hosta. Absencia mechanickej vyváženosti neznamená rezignáciu na povinnosť zabezpečiť aspoň minimálny stupeň názorovej plurality primeraný povahe a významu témy. Práve v programoch aktuálnej publicistiky sa táto povinnosť prejavuje najintenzívnejšie.

Argument účastníka konania, podľa ktorého má byť objektivnosť a nestrannosť hodnotená „komplexne“ s prihliadnutím na celkové vysielanie vysielateľa, nie je udržateľný, pretože účastník konania nijako nepreukázal kontinuálne rozoberanie predmetnej témy z oboch uhlov. Rovnako zo systematiky zákona § 3 písm. b) č. 157/2024 Z. z. o Slovenskej televízii a rozhlasu a o zmene niektorých zákonov, má programová služba poskytovať nestranné, overené, neskreslené, aktuálne,

zrozumiteľné a vo svojom celku vyvážené a pluralitné informácie o dianí v Slovenskej republike i v zahraničí na slobodné utváranie názorov. Účastník konania, na rozdiel od komerčných vysielateľov, má výslovne uložené povinnosti zabezpečenia rôznorodosti, neutrality a vyváženosti poskytovaných informácií zákonom.

Kancelária Rady zdôrazňuje, že Rada vo svojej rozhodovacej praxi kladie náležitý dôraz na redakčnú slobodu a nezávislosť vysielateľov, v nijakom prípade nemožno súhlasiť s tvrdením účastníka konania, podľa ktorého sa má objektívnosť a nestrannosť posudzovať „v kontexte s obsahom vysielania celej televíznej programovej služby“. Toto konštatovanie je v jednoznačnom rozpore so znením príslušného ustanovenia § 25 písm. b) zákona č. 264/2022 Z. z., v zmysle ktorého je potrebné „zabezpečiť objektívnosť a nestrannosť spravodajských programov a programov aktuálnej publicistiky“. Naopak, pokiaľ ide o zabezpečenie všestrannosti informácií a názorovej plurality vo vysielaní, v súlade so znením ustanovenia § 25 písm. a) zákona č. 264/2022 Z. z. je potrebné prihliadať na programovú službu ako celok, a to aj mimo kontextu spravodajstva a publicistiky. Z uvedeného je preto zrejmé, že účastník konania si zamieňa dve rôzne zákonné povinnosti stanovené v uvedenom § 25 zákona č. 264/2022 Z. z. Vzhľadom na uvedené je potrebné odmietnuť túto argumentáciu účastníka konania.

Podľa judikatúry uvádzanej samotným účastníkom konania, Najvyššieho súdu SR rozsudok sp. zn. 3 Sžo 33/2013, je nutné jednotlivé informácie a vyjadrenia vnímať v kontexte ich použitia a so zreteľom na osoby, ktoré dostanú priestor na vyjadrenie. Ústavný súd SR v náleze sp. zn. II. ÚS 307/2014 potvrdil, že povinnosť objektívnosti a nestrannosti sa zameriava na predchádzanie jednostrannému ovplyvňovaniu verejnej mienky v rámci konkrétneho spravodajského alebo politicko-publicistického programu, a teda ju nemožno redukovať iba na extrémne prípady ohrozenia ústavných hodnôt.

Kancelária Rady má za to, že povinnosť zabezpečiť objektívnosť a nestrannosť je viazaná na každý jednotlivý spravodajský program a program aktuálnej publicistiky. Zodpovednosť vysielateľa vzniká okamihom odvysielania konkrétneho programu, ak jeho obsah a vnútorná štruktúra vykazujú znaky jednostrannosti alebo nedostatku primeranej názorovej plurality. Takýto výklad zodpovedá účelu a systematike § 25 písm. b) zákona č. 264/2022 Z. z. Zákonná povinnosť objektívnosti a nestrannosti má zabezpečiť, aby každý jednotlivý spravodajský program alebo program aktuálnej publicistiky spíňal minimálny štandard vyváženosti a názorovej plurality. Tento štandard nemôže byť nahrádzaný ani vyvažovaný obsahmi vysielanými v inom čase, v inom programovom formáte alebo na inej programovej službe. Posudzovanie objektívnosti sa preto musí nevyhnutne sústrediť na konkrétny program, jeho dramaturgiu, výber hostí, spôsob moderovania a celkové vyznenie, a nie na širší kontext vysielania.

Rovnako neobstoí argumentácia, že recipienti informácií nie sú „šedou masou“, a že v podmienkach plurality zdrojov informácií nemožno pripisovať jednej relácii zásadný vplyv na formovanie názorov verejnosti. K argumentácii účastníka konania citátom z nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 307/2014, že občania, resp. recipienti informácií nie sú „šedá masa“, pretože existuje pluralita informačných zdrojov, možno podotknúť, že od roku 2014, kedy bol predmetný nález sp. zn. II. ÚS 307/2014 vydaný, sa objavili nové poznatky o tom, ako funguje utváranie názorov a ako fungujú algoritmy sociálnych sietí, z ktorých mnohí ľudia čerpajú väčšinu informácií o politickom a spoločenskom dianí (a prostredníctvom ktorých sú zdieľané a šírené aj informácie z „klasických“ médií). Tieto nové empirické poznatky do veľkej miery spochybňujú predpoklady o utváraní názorov recipientmi informácií, z ktorých vychádzal nález sp. zn. II. ÚS 307/2014. Z nových výskumov týkajúcich sa fungovania súčasných médií vyplýva, že názory jednotlivcov sú manipulovateľné algoritmami sociálnych sietí, ktoré ľuďom vopred vyberajú informácie podľa ich preferencií a uzatvárajú ich tak do informačných „bublín“, v ktorých sa nestretávajú s rôznorodými názormi a informáciami, ktoré by spochybňovali alebo konfrontovali ich názory a podnecovali by ich k hľadaniu pravdy, ale stretávajú sa tam najmä s názormi a informáciami, ktoré zodpovedajú ich vopred vytvoreným predsudkom a postojom (tzv. echo chambers). Z nových poznatkov o fungovaní súčasných médií tiež vyplýva, že fungovanie ideálneho konceptu „voľného trhu myšlienok“, na ktorom by jednotlivé myšlienky mali

navzájom súťažiť, kde by sa malo jasne ukázať, čo je pravda a čo je lož, a kde by ľudia mali jasne rozoznať pravdu od lži a pravda by mala nakoniec „zvíťaziť“, je v dôsledku pôsobenia algoritmov sociálnych sietí a veľkej rýchlosti šírenia nepravdivých informácií na sociálnych sieťach tiež spochybnené. Z nových poznatkov o utváraní názorov tiež vyplýva, že pri utváraní názorov má veľký vplyv tzv. konfirmačné skreslenie (tzv. confirmation bias), čo znamená, že ľudia majú prirodzenú tendenciu vyhľadávať tie informácie, ktoré im potvrdzujú ich už vopred vytvorený postoj a predsudok, a majú tendenciu sa vyhýbať informáciám, ktoré by spochybňovali ich názore a postoje, aj keby tieto informácie boli pravdivé. V situácii, v ktorej pôsobia vyššie uvedené mechanizmy, má preto stále veľký význam dbať na to, aby bola objektivita, nestrannosť a vyváženosť zabezpečená v každom programe aktuálnej publicistiky.

Zákon č. 264/2022 Z. z. nepredpokladá absolútnu kontrolu vysielateľa nad mediálnym obsahom, ale zakladá jeho povinnosti na štandardoch profesionálneho a zodpovedného výkonu vysielania. Skutočnosť, že verejnosť má prístup k viacerým zdrojom informácií, nezabavuje vysielateľa povinnosti dodržiavať zákonné štandardy v každom jednotlivom programe. Úloha moderátora v programe aktuálnej publicistiky nemôže byť redukovaná na pasívne sprostredkovanie vyjadrení hosta. Ak program dáva priestor jednému hodnotovo alebo politicky jasne profilovanému názoru bez toho, aby bola zabezpečená primeraná oponentúra, či už prostredníctvom ďalšieho hosta alebo aktívnej moderátorskej konfrontácie, má to za následok jednostranné vyznenie programu.

Záver účastníka konania, že v danom prípade neexistoval verejný záujem, ktorý by odôvodňoval zásah Rady, je založený na zúženom a nesprávnom chápaní verejného záujmu. Verejný záujem v oblasti mediálnej regulácie spočíva aj v ochrane kvality verejnej diskusie, dôveryhodnosti médií a podmienok pre pluralitnú výmenu názorov. Tento verejný záujem je imanentnou súčasťou zákonnej úpravy a nevyžaduje preukázanie konkrétnej ujmy alebo bezprostredného ohrozenia ústavných hodnôt.

K uvedenému si Kancelária Rady dovoľí poukázať na ustálenú judikatúru Súdneho dvora Európskej únie (ďalej len „SD EÚ“). V rozsudku zo dňa 3. 2. 2021 Fussl Modestraße Mayr GmbH proti SevenOne Media GmbH, ProSiebenSat.1 TV Deutschland GmbH, ProSiebenSat.1 Media SE (vo veci C-555/19) konštatoval:

*„Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora pritom **zachovanie pluralitného charakteru ponuky televíznych programov**, ktorá sa má zabezpečiť politikou v oblasti kultúry, **môže predstavovať naliehavý dôvod všeobecného záujmu odôvodňujúci obmedzenie slobodného poskytovania služieb** (pozri v tomto zmysle rozsudky z 13. decembra 2007, United Pan-Europe Communications Belgium a i., C-250/06, EU:C:2007:783, body 41 a 42, ako aj z 22. decembra 2008, Kabel Deutschland Vertrieb und Service, C-336/07, EU:C:2008:765, body 37 a 38).“*

*„Súdny dvor tiež už rozhodol, že **ochrana slobôd upravených v článku 11 Charty, ktorý v odseku 2 zakotvuje slobodu a pluralitu médií, je nepochybne cieľom verejného záujmu**, ktorého význam je potrebné zdôrazniť najmä v demokratickej a pluralitnej spoločnosti, a ktorý je spôsobilý odôvodniť obmedzenie slobody usadiť sa (rozsudok z 3. septembra 2020, Vivendi, C-719/18, EU:C:2020:627, bod 57 a citovaná judikatúra).“*

Z uvedeného vyplýva, že povinnosť zabezpečiť objektivitu a nestrannosť jednotlivých spravodajských programov a programov aktuálnej publicistiky je v súlade s európskym právom, keďže zachovanie pluralitného a demokratického charakteru mediálnej ponuky predstavuje verejný záujem, ktorý oprávňuje primerané obmedzenie slobody poskytovania mediálnych služieb.

Kancelária Rady záverom zdôrazňuje, že účastník konania na rozdiel od komerčných vysielateľov, má výslovne uložené povinnosti zabezpečovania plurality, neutrality a vyváženosti poskytovaných informácií, má dokonca o čosi širšiu celospoločenskú zodpovednosť a vplyv na formovanie verejnej mienky. Jeho úlohou je preto byť garantom všestrannosti verejnej diskusie tvoriacej základ

demokratickej spoločnosti. Samotná skutočnosť, že je účastník konania ako verejná televízia financovaný z verejných zdrojov, vytvára legitímne očakávania, že bude plniť vyšší štandard služby vo verejnom záujme. Zároveň je potrebné uviesť, že problematika zdravotníckej legislatívy, čo je pomerne citlivá téma v sektore zdravotníctva pre odbornú a laickú verejnosť, a preto je potrebné pri poskytovaní informácií zabezpečiť najmä ich všestrannosť a pluralitu, aby mal divák možnosť tieto názory konfrontovať bez toho, aby cítil ovplyvnený jedným názorovým prúdom. Nestrannosť a objektívnosť v programoch aktuálnej publicistiky je zabezpečená ustálenou praxou Rady, ktorá dbá na dodržiavanie pravidiel, aby bola vždy daná možnosť vyjadriť sa dotknutej osobe a druhej strane, resp. dodržiavanie názorovej plurality. Ide pritom o všeobecnú zásadu objektívnosti označovanú aj ako „*audiat et altera pars*“, nech je vypočítaná druhá strana. Z uvedeného dôvodu námietky účastníka konania ohľadne zásahu do slobody prejavu nie sú dôvodné.

V predmetnej veci bola účastníkovi konania uložená sankcia upozornenie na porušenie zákona, ktoré je svojím charakterom výlučne výchovným opatrením s cieľom prevencie. Aj keď je toto opatrenie formálne označené ako sankcia, chýba v tomto prípade materiálny znak sankcie, najmä ujma, spôsobená v právnej sfére účastníka konania. Toto opatrenie nespôsobuje účastníkovi konania žiadnu materiálnu ani nemateriálnu ujmu, nevykonáva sa. Túto sankciu nie je možné prirovnať ani k pokarhaniu, pretože pokarhanie vo svojom sémantickom význame, zahŕňa v sebe odsúdenie takéhoto konania.

Z uvedených dôvodov nemožno argumentáciu účastníka konania považovať za spôsobilú spochybniť záver správneho orgánu o porušení § 25 písm. b) zákona č. 264/2022 Z. z. Rozhodnutie Rady č. RL/34/2025 bolo vydané v súlade so zákonom, v rámci ústavne akceptovateľného obmedzenia slobody prejavu a na základe riadneho posúdenia konkrétneho programu a jeho vyznenia.

* * *

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti zastáva Kancelária Rady názor, že odvolanie účastníka konania v správnom konaní č. 0014/SKO/2026 (predch. č. 0080/SKO/2025) je v plnom rozsahu nedôvodné a je potrebné ho zamietnuť.

V predmetnom prípade tak podľa nášho názoru bolo plne opodstatnené uložiť sankciu – upozornenie na porušenie zákona.

Ako vyplýva z vyššie uvedeného, Rada ako odvolací orgán má k dispozícii päť spôsobov, ako môže o odvolaní rozhodnúť:

- a) odvolanie zamietne pre neprípustnosť alebo preto, lebo bolo podané oneskorene;
- b) odvolanie zamietne pre bezdôvodnosť a prvostupňové rozhodnutie potvrdí;
- c) odvolaniu vyhovie a napadnuté rozhodnutie zruší;
- d) odvolaniu vyhovie, napadnuté rozhodnutie zruší a vec vráti na nové konanie a rozhodnutie;
- e) odvolaniu vyhovie a napadnuté rozhodnutie zmení. Pri zmene rozhodnutia môže odvolací orgán zmeniť nielen výrokovú časť, ale aj odôvodnenie, prípadne ich časti.

Sme toho názoru, že napadnuté rozhodnutie č. RL/34/2025 prvostupňového orgánu vychádzalo z presne zisteného skutkového stavu veci a bolo náležite odôvodnené. Rovnako aj sankcia bola uložená v súlade so zákonom a zodpovedá závažnosti posudzovanej veci. V danom prípade tak nie je dôvod napadnuté rozhodnutie zrušiť ani napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť na nové konanie a rozhodnutie ani napadnuté rozhodnutie zmeniť.

Z toho dôvodu navrhujeme, aby Rada potvrdila napadnuté rozhodnutie tak, ako je uvedené v návrhu uznesenia.

* * *

ZÁVER:

Na základe vyššie uvedeného navrhujeme, aby Rada prijala vyššie uvedený návrh uznesenia.